

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancta Communitas, In Paupertate religiosa inviolata

Wissingh, Anton

Coloniae Agrippinae, 1699

Cap. VIII. De statu paupertatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49611](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49611)

ciscus stans supra sepulchrum illius mandavit ei in virtute S. obedientiæ, ut desineret facere miracula? & illico desit.

Similiter in medalla vitæ S. Bernardi legitur quidam Abbas in Monasterio Clara - Vallensi huic mellifluis S. Patri post mortem (uti & præviè in vita) miraculis clarissimo mandasse, ob eandem causam, cum simili effectu. Unde & contigit, quòd postmodum dæmon ex obsesso exprobravit alteri cuidam Abbati volenti median- tibus S. Reliquiis de S. Bernardo malignum hostem ejicere, dicens: *Non scis tu Abbatule, quòd tuus Bernardus non faciat amplius miracula?*

CAPUT VIII.

De Statu Paupertatis.

Q. 1 Quis dicatur status paupertatis, de quo Concil. Trid. ait: *Mobilium verò usum ita Superiores permittant, ut eorum suppellex status paupertatis, quam professi sunt, conveniat, nihilque superflui in ea sit, &c.*

R. 1. Cùm dicatur in hoc textu, quòd suppellex debeat statui paupertatis convenire, & in- super superfluitate carere; clarum est, quòd sta- tus paupertatis aliquid significet ultra carentiam superfluitatis. Itaque, *tatus*, ex D. Thom. & aliis DD. est immobilis vitæ conditio, per quam al- teri obstricti sumus; hinc

R. 2. Status in lc. dicitur *stabile vivendi genus, cui annexum est votum paupertatis, &c.*

R. 3.

R. 3. Status in le. præter carentiam proprii (ex mente Concilii, quæ colligitur ex contextu) insuper etiam significat, quòd non debeat esse excessus in pretiositate, curiositate, coloris varietate, mundana raritate, exotica nugacitate, singulari novitate, aut rei ipsiusmet inutilitate &c. Neque in modo utendi peccetur contra religiosam modestiam, parsimoniam, frugalitatem, vilitatem &c. de qua

R. 4. S. Bonav. in c. 6. regulæ insuper requirit: *Professores altissimæ paupertatis, oportet, quòd omnia, quæ in eorum usum veniunt, habeant, ut est possibile, parvitatem, vilitatem, ac tenuitatem.* ubi per *ly tenuitatem* Thomas à Jesu Discalc. in append. de perfectione paupert. intelligit *frugalitatem.*

Q 2. An status paupertatis insuper exigat exterioriorem in vestibus squalorem.

R. 1. *negat.* immò fortè potius talem squalorem, si sordidus sit, excludit, maximè inter Religiosos communiter viventes; apud quos proinde talem squalorem non invenimus, sed in rigore & austeritate exteriori possibilem munditiam, neququam tamen splendidum nitorem, divitibus potius quàm pauperibus competentem. De qua S. Bern. *Paupertas mihi semper placuit, sordes numquam.* Et de B. Pio V. legitur, quòd *fuerit amator paupertatis, sed munda.* Et S. Teresia dicere solebat, quòd Religiosus in cella aliquid habere debeat, quòd S. paupertatem singulariter redoleat.

R. 2. Potest nihilominus saltem privatus ali-

quis extra communitatem vivens, ex amore paupertatis, immò & abundantis in Deum charitatis, ac desiderio pro peccatis satisfaciendi copiosius, tales squalidas austeritates in se assumere, v.g. cilicium numquam deponere, quamvis ex sudore putrescens, vestem interiorem numquam lavare, stratum in cinere & pulvere eligere, vexationem à muribus, fœtoremque à cimicibus constanter tolerare &c. Qualia exempla multa leguntur de aliquibus sanctis Eremitis, aliisque religiosis. Dixi autem *privatus* &c. quia sæpe non expedit in religiosa communitate viventi, in similibus exoticè singularem esse, ad arcendum ab aliis horrorem, & à semetipso vanæ gloriæ periculum &c. vel hypocrisin.

Q. 3. An status religiosæ paupertatis excludat non necessaria.

R. affirm. cum *S. Bonav.* in Reg. de reform. mentis, ubi inquit: *Attende semper, ut nihil habeas in cella, nisi necessaria: & hoc dico de minimis rebus; ne fortè negligendo modica, paulatim cadas ad majora. Ait enim August. Vitasti grandia, vide, ne obruaris arena---* quantò quis perfectius paupertatem amaverit, tantò melius de necessitate judicabit--*ista necessaria sunt, sine quibus esse non possimus. h. i.*

R. 2. Hæc tamen necessitas habet aliquem graduum latitudinem secundum magis & minus: à qua proinde non debent excludi congrua commoditas, & subinde moderata religiosa recreatio, ludus & jocus, juxta quod permiserit Eutrapelia, consideratis circumstantiis loci, temporis, persona-

sona-

lonarum, coram quibus &c. unde quod est utile ad recreandum religiosum ex studiis fatigatum, viresque corporis & mentis pro futuro restaurandas, censetur in suo genere & gradu necessarium. Nam, ut ait S. Bonav. q. 9. circa Regul. *assiduum lucrum in studio S. Scripturae, in devotionis desiderio, in tentationis certamine, in aeterna solitudinis vigore, ita consumit & desiccatur vires corporis, ut, nisi exterius quandoque aliquatenus refocillentur, non valeant diu subsistere.* h. i.

R. 3. S. Anton. Abbas in sua Regula §. 8. ita monet: *Ne reserves tibi plus quam indiges: nec enlargiaris plus quam potes.* & §. 32. *Ne comedas ad satietatem, nec dormias, nisi parum, & venient ante Angeli.*

R. 4. Isaias Abbas in Regul. §. 56. ita jubet: *Comede semel in die, sed non ad satietatem. Præbe corpori tuo, quantum indiget, juxta exigentiam naturæ.* h. i.

Q. 4. Quis sit finis statûs paupertatis. R. cum communi DD. ex D. Th. quod sit hic, ut possit homo Deo, & spiritualibus melius vacare, & ad amoris ejus perfectionem commodius & securius pervenire. Sicut enim, juxta dicta supra, & D. Th. 2. 2. q. 186. a. 3. in corpore, *Paupertas ad perfectionem charitatis obtinendum primum fundamentum est*; ita juxta eundem in resp. ad 4. *voluntaria paupertas est efficax exercitium perveniendi ad perfectam charitatem: & ideo multum valet ad caelestem beatitudinem assequendum.* h. i.

Q. 5. In quo consistat perfecta renuntiatio paupertatis. R. quod in perfecto explendo Chri-

sti

sti consilio: *Qui non renuntiaverit omnibus, quae possidet, non potest meus esse discipulus.* Luc. 14. 33. Ad quod alludens S. Bern. scribit ad Sinon. Archiep. Felix, qui nihil sibi retentat ex omnibus quae habet, non foveam, ut vulpes; non tamquam volucres nidum; non loculos, quomodo Judas: non domos, sicut nec Maria locum in diversorio: imitatus profecto illum, qui non habebat, ubi caput reclinaret. h. i. Ubi per foveam intelligitur cupiditas terrenorum, per nidum ambitio, per loculos pecuniae affectus, per locum in diversorio domorum proprietas, secundum quod dicunt saeculares: *Proprius est focus multo pretiosior auro.* Eigen Herd ist Gelts werth. At servi Dei aliter loquuntur, ut sequantur exemplar virtutum Christum, qui non habuit, ubi caput reclinaret.

CAPUT IX.

De aliis requisitis ad vitam more pauperum virtuose ducendam in Religione.

Q. 1. Quid significet haec constructio: *Pauperem vitam ducere.* Tob. 4. 23. *Noli timere fili mi: pauperem quidem vitam gerimus, sed multa bona habebimus, si timuerimus Deum, & recesserimus ab omni peccato, & fecerimus bene.* h. i.

R. 1. Quod generet triplicem sensum etiam in vulgata acceptione. Nam i. significat idem, quod vivere absque pace & concordia, Deique benedictione. Quod v. g. verificatur de conjugibus, inter se discordibus, dum vir est prodigus, pota-